

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
BROJ: 96 0 P 147206 22 P
Brčko, 21.11.2023.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Karamehić Selimu, u pravnoj stvari tužitelja M. rođ. B. R., kćeri J. i Mldb.1, sina B., oboje iz B., ul. ..., B., koje zastupa punomoćnik Blagojević Živan, advokat iz Šamca, a njega, po zamjeničkoj punomoći, Blagojević Vladimir, advokat iz Šamca, protiv tuženog M. B., sina J., iz B., ul. ..., B., kojeg zastupa punomoćnik Simić Mirko, advokat iz Brčkog, radi naknade štete, v.sp. 5.660,00 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave, održane 21.11.2023.godine, u prisustvu tužiteljice, zamjenika punomoćnika oba tužitelja i punomoćnika tuženog, donio je

P R E S U D U

I. OBAVEZUJE SE tuženi M. B., sin J., da tužiteljima M. rođ. B. R., kćeri J. i Mldb.1, sinu B., na ime naknade nematerijalne štete, isplati iznose kako slijedi:

- tužiteljici M. rođ. B. R., kćeri J., na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 770,00 KM, i na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha iznos od 350,00 KM,

- tužitelju Mldb.1, sinu B., na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 890,00 KM i na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha iznos od 570,00 KM,

odnosno ukupno 2.580,00 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 21.11.2023.godine, kao dana presuđenja, pa do konačne isplate, kao i da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 693,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II. Sa viškom tužbenog zahtjeva, kao neosnovanim, tužitelji se odbijaju.

Obrazloženje

Tužitelji M. rođ. B. R. i Mldb.1, su posredstvom punomoćnika, ovom sudu, 05.05.2022.godine, podnijeli tužbu protiv tuženog M. B., radi naknade štete, v.sp. 10.000,00 KM. U tužbi su naveli da je presudom Osnovnog suda u Šamcu, broj: 90 0 K 059605 21 Kps, od 16.12.2021.godine, tuženi oglašen krivim što je 02.05.2020.godine, u P., dok je mijenjao bravu na ugostiteljskom objektu vlasništvo firme „Branka“ d.o.o. Blaževac, čije je direktor, nakon što ga je tužiteljica M. R., njegova supruga, pitala zašto to radi, rukama je udario u predjelu grudnog koša i uslijed tog udarca pala je preko drugotužitelja Mldb.1, koji je bio sa

njom i koji od tog događaja ima strah od tuženog, inače njegovog oca. Dalje navode da je tuženi 24.05.2020.godine, ušao u porodičnu kuću u P., u kojoj su do tada živjele parnične stranke i dok se u toj kući nalazio drugotužitelj Mldb.1, potom zaključao vrata na kući ne dozvoljavajući sinu da izađe na polje, pa kada je drugotužitelj uhvatio rukom za bravu kako bi izašao na polje, snažno ga uhvatio za ruku i stegao, uslijed čega je drugotužitelj pustio bravu, te otišao do vrata gdje je, kroz staklo, napolju vidio tužiteljicu, njegovu majku i koja ga je pozivala da izađe kroz prozor. Kada se drugotužitelj popeo na trosjed kako bi otvorio prozor i izašao napolje, tuženi ga je udario rukom u predjelu leđa, uslijed čega je drugotužitelj pao sa trosjeda na pod, te je zadobio laku tjelesnu povredu lijeve ruke i stomaka, a tuženi je, nakon dolaska policije, otključao vrata, te je tako drugotužitelj mogao izaći napolje, gdje ga je preuzela majka, a 26.05.2020.godine, u večernjim satima, pošto je predhodno zabranio tužiteljima da žive u kući u kojoj su do tada živjeli i u namjeri da iz dvorišta izveze putničko motorno vozilo marke „M.“, kako to vozilo ne bi mogla koristiti tužiteljica M.R., ne osvrćući se na tužiteljicu koja je, u namjeri da spriječi tuženog da izveze motorno vozilo, stala na dvorišnu kapiju, tuženi vozilom krenuo naglo u nazad, te vozilom najprije udario u dječiju ljuljačku, a potom desnim retrovizorom udario tužiteljicu u predjelu stomaka, uslijed čega je ona pala na asfalt, te zadobila tjelesne povrede u predjelu lakta lijeve ruke. Na ovaj način, primjenom nasilja, tuženi je ugrozio spokojstvo i tjelesni integritet člana svoje porodice, a djelo je učinjeno u prisustvu djeteta i prema djetetu, čime je počinio krivično djelo Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav (3) u vezi sa stavom (1) istog člana Krivičnog zakonika Republike Srpske. Za ovo krivično djelo oglašen je krivim, izrečena mu je uslovna osuda i utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, a ta kazna se neće izvršiti ako osuđeni tuženi u roku od dvije godine po pravosnažnosti presude ne poćini novo krivično djelo. Tužitelji, kao oštećeni, upućeni su na parnićni postupak, te stoga tužiteljica M. R. za sebe kao oštećenu i kao majka i zakonska zastupnica Mldb.1, posredstvom punomoćnika i podnosi ovu tužbu. Uslijed na opisani način povrjeđivanja oba tužitelja, oni su trpjeli bolove i strah takvog intenziteta i u trajanju koji opravdavaju dosuđivanje novćane satisfakcije. Obzirom na okolnosti nastanka povreda kod oba tužitelja, upornosti i bezobzirnosti tuženog u nanošenju povreda, tužitelji su pretrpjeli veliki strah, strah za život. Zbog svega toga tužitelji smatraju da je realna satisfakcija za bol i patnje koje su pretrpjeli, kao i za strah u ukupnom iznosu od 10.000,00 KM. Stoga predlažu da sud, nakon provedenog postupka, donese presudu kojom bi obavezao tuženog da tužiteljima, na ime naknade nematerijalne štete isplati i to: tužiteljici M. R. na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizićkih bolova iznos od 2.500,00 KM i na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha iznos od 2.500,00 KM ili ukupno 5.000,00 KM, a tužitelju Mldb.1, na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizićkih bolova iznos od 2.500,00 KM i na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha iznos od 2.500,00 KM ili ukupno 5.000,00 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe pa do konaćne isplate. Naknadu troškova parnićnog postupka su tražili.

U odgovoru na tužbu, tuženi M. B. je, posredstvom punomoćnika, u podnesku od 27.07.2022.godine, naveo da je tužba neosnovana, da činjenićni i pravni navodi iz tužbe ne odgovaraju stvarnom stanju događaja i da je prvotužiteljica isključivo svojim radnjama skrivila štetu koju je navodno pretrpjela, jer je došlo do naguravanja na vratima i uslijed čega je prvotužiteljica pala na drugotužitelja i povrijedila ga, a u drugom događaju drugotužitelja je pozivala da izađe kroz prozor, što je on to i učinio i tu se povrijedio, a da ga tuženi nije udario, iz čega proistiće da tuženi ni jednom od tužitelja nije nanio bilo kakvu povredu. Iz nalaza od 02.05.2020.godine, proistiće da tužiteljica M. R. ima glavobolju i bolove u prsima, taj nalaz je iz B., dok nalaz iz P. od 02.05.2020.godine, kazuje da nema vidljivih znakova traume i piše laka tjelesna povreda, pa se ne zna o ćemu se radi. U nalazu od

06.05.2020.godine, navedena je nekakva povreda, koja nije bila predmet krivične presude te imamo povredu lijevog lakta za koju je navedeno da je nastala kada se M. R. zaplela i pala, dok za tužitelja Mldb.1 postoji nalaz od 24.05.2020.godine, sa nekom povredom ali tuženi ne zna o kojoj povredi je riječ. Očigledno je da je prvotužiteljica iscenirala povrjeđivanje i sama ga skrivila. Posebno napominje da u krivičnom spisu, odnosno izreci nije navedeno da je tuženi tužiteljima zadao lake tjelesne povrede. Dakle, tuženi tužiteljima nije nanio nikakvu štetu i nije je dužan platiti. Opreza radi ističe da je šteta koja se tužbom traži kako za pretrpljene fizičke bolove, tako i za pretrpljeni strah suviše visoko postavljena i ne može prelaziti nekoliko stotina KM, pod uslovom da je tuženi odgovoran za nastanak štete. Na osnovu svega navedenog predlaže da Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon provedenog postupka tužbu u cjelini odbije kao neosnovanu a tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka.

Tokom postupka, nakon izvedenih dokaza, a prije svega na osnovu vještačenja od strane stalnih sudskih vještaka medicinske struke, tužitelji su, posredstvom punomoćnika, na ročištu za glavnu raspravu, održanom 21.11.2023.godine, uredili tužbu tako što su visinu tužbenog zahtijeva smanjili i predložili da sud, svojom presudom, obaveže tuženog da tužiteljima nadoknadi nematerijalnu štetu i to tužiteljici M. R. na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 770,00 KM i na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha iznos od 1.500,00 KM, a tužitelju Mldb.1 na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 890,00 KM i na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha iznos od 2.500,00 KM, a sve sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana presuđenja pa do konačne isplate. Naknadu troškova parničnog postupka su i dalje tražili.

I uređeni tužbeni zahtjev, sa smanjenom visinom tužbenog zahtijeva, tuženi je osporavao u cijelosti kao neosnovan. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U toku postupka izvedeni su slijedeći dokazi: vještačenje od strane stalnih sudskih vještaka medicinske struke prim. Helać dr. Fikreta, specijaliste opšte hirurgije i Purić dr. Milana, specijaliste psihijatrije, salušanje stalnih sudskih vještaka medicinske struke prim. Helać dr. Fikreta, specijaliste opšte hirurgije i Purić dr. Milana, specijaliste psihijatrije, saslušanje tužiteljice M. R., kao parnične stranke i čitanje dokumentacije priložene u spis i to: Presude Osnovog suda u Šamcu, broj: 90 0 K 059605 21 Kps, od 06.12.2021.godine, Nalaza i mišljenja ljekara specijaliste Javne zdravstvene ustanove „Zdravstveni centar Brčko“, broj: 7583, za tužiteljicu M. R., Izvještaja Doma zdravlja Bijeljina, Specijalistička ambulanta, broj: 2743/20, od 02.05.2020.godine, o pregledu M. R., Izvještaja o specijalističkom pregledu Doma zdravlja Bijeljina, Specijalistička ambulanta, broj: 2840, od 06.05.2020.godine, o pregledu M. R., Nalaza i mišljenja ljekara specijaliste Javne zdravstvene ustanove „Zdravstveni centar Brčko“, broj: 1752/20, od 26.05.2020.godine, za tužiteljicu M. R., Nalaza i mišljenja ljekara specijaliste Javne zdravstvene ustanove „Zdravstveni centar Brčko“, broj: 3738/20, od 04.06.2020.godine, za Mldb.1, Nalaza Purić dr. Milana, broj: 208/20, od 19.05.2020.godine, Pregleda i nalaza psihijatrijske ordinacije dr. Milan Purić, broj: 224/20, od 28.05.2020.godine, za Mldb.1, Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka medicinske struke prim. Helać dr. Fikreta, specijaliste hirurgije, od 10.11.2022. godine i Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka medicinske struke Purić dr. Milana, od 21.10.2023.godine.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih provedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Građansko-pravna odgovornost tuženog M. B., zasniva se na odredbama o opštim načelima odgovornosti za štetu, iz člana 154. stav (1) i člana 155 i 158. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 29/78, 39/85 i 57/89-u nastavku teksta: ZOO), preuzetog kao propis Bosne i Hercegovine, prema kojima ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice. A prema odredbi člana 202. ZOO, pravo na pravičnu novčanu naknadu zbog pretrpljenih duševnih bolova ima lice prema kojem je izvršeno neko krivično djelo protiv dostojanstva ličnosti i morala. Osim toga, prema odredbi člana 12. stav (3) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 28/18 i 6/21), u parničnom postupku sud je, u pogledu postojanja krivičnog djela i krivične odgovornost učinio, vezan za pravosnažnu presudu krivičnog suda, kojom se optuženi oglašava krivim.

U ovom konkretnom slučaju, na osnovu izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je tuženi M. B., sin J., presudom Osnovnog suda u Šamcu, broj: 90 0 K 059605 21 Kps, od 16.12.2021.godine, oglašen krivim, što je 02.05.2020.godine u P., u ul. ..., opština P., počinio krivično djelo Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici, iz člana 190. stav (3) u vezi sa stavom (1) istog člana Krivičnog zakonika Republike Srpske, jer je utvrđeno da je, dok je mijenjao bravu na ugostiteljskom objektu vlasništvo firme d.o.o. „Branka“ Blaževac, čiji je direktor, nakon što ga je supruga M. R. (u ovom parničnom predmetu: prvotужiteljica), pitala zašto to radi, rukama udario suprugu u predjelu grudnog koša, uslijed čega je tužena pala preko svog sina Mldb.1, rođenog ... godine (u ovom parničnom predmetu: drugotужitelj), koji je bio sa majkom, da je zatim 24.05.2020.godine, ušao u porodičnu kuću u P., u kojoj su u to vrijeme živjeli njegova supruga i djeca, dok se u kući nalazio drugotужitelj, potom zaključao vrata na kući ne dozvoljavajući drugotужitelju da izađe na polje, pa kada je drugotужitelj uhvatio rukom za bravu kako bi izašao na polje, tuženi ga snažno uhvatio za ruku i stegao je, nakon čega je drugotужeni pustio bravu te otišao do vrata gdje je kroz staklo, napolju, vidio prvotужiteljicu, koja ga je pozivala da izađe kroz prozor, pa kada se drugotужitelj popeo na trosjed kako bi otvorio prozor i izašao napolje, tuženi ga udario rukom u predjelu leđa uslijed čega je drugotужitelj pao sa trosjeda na pod, zadobivši tom prilikom laku tjelesnu povredu u predjelu lijeve ruke i stomaka, da bi po dolasku policije tuženi otključao vrata i tek tada je drugotужeni izašao napolje, gdje ga je preuzela majka, prvotужiteljica, kao i da je 26.05.2020.godine, u večernjim satima, a pošto je predhodno zabranio prvotужiteljici, kao supruzi i djeci da žive u kući u kojoj su do tada živjeli, a u namjeri da iz dvorišta izveze putničko motorno vozilo marke „M.“, kako to vozilo ne bih koristila njegova supruga, prvotужiteljica je u namjeri da ga spriječi u toj namjeri, stala na dvorišnu kapiju u kome trenutku je osuđeni, ne osvrćući se na prvotужiteljicu, iako ju je vidio, naglo krenuo vozilom u nazad i najprije udario vozilom u dječiju ljuljašku, a potom desnim retrovizoro udario prvotужiteljicu u predjelu stomaka zbog čega je ona pala na asfalt, zadobivši tjelesne povrede u predjelu lakta lijeve ruke. Kako je utvrđeno da je tuženi primjenom nasilja ugrozio spokojstvo i tjelesni integritet člana svoje porodice, a djelo je učinjeno prema djetetu i u prisustvu djeteta, to je i oglašen krivim i izrečena mu je izrečena uslovna osuda kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od jedne godine, koja se kazna neće izvršiti ako u roku od dvije godine po pravosnažnosti ne počinu novo krivično djelo. Tom istom presudom oštećena M. R. se sa eventualnim odštetnim zahtjevom upućuje na parnicu.

U odgovoru na tužbu i tokom postupka, tuženi je osporavao i osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, navodeći da tužitelji nisu zadobili povrede za koje je tuženi osuđen jer je isključivo prvotужiteljica svojim radnjama skrivila štetu koju je navodno pretrpjela, da se drugotужitelj povrijedio prilikom, na poziv prvotужiteljice, izlaska kroz prozor se a da ga

tuženi nije udario niti je tuženi i jednom od tužitelja nanio bilo kakvu povredu. Takođe navodi da medicinska dokumentacija koja je priložena uz tužbu nije mjerodavna za utvrđenje postojanja povreda i njihovog stepena povrijeđenosti zbog čega se ne može ni uzeti u obzir kod odlučivanja. Smatra da je prvotužiteljica iscenirala povrjeđivanje i sama ga skrivila, te da u krivičnom spisu nije navedeno da je tuženi zadao lake tjelesne poovrede tužiteljima, kako tužiteljima nije nanio nikakvu štetu to nije ni dužan da je plati.

Razmatrajući navode tuženog, kojim je osporavao svoju odgovornost za nastanak štetnog događaja, sud je našao da iz svih izvedenih dokaza ne proističe osnovanost ovih navoda tuženog, jer tuženi, tokom postupka, nasuprot pravilima o teretu dokazivanja, ni jednim pravno valjanim, uvjerljivim i objektivnim dokazom nije dokazao svoj navod da ne postoji njegova odgovornost za štetu koju su pretrpjeli tužitelji i da ne postoji njegov doprinos nastanku štetnog događaja, niti je sa druge strane, tokom postupka, osporio činjenicu da je u krivičnom postupku pravosnažno osuđen zbog izvršenja navedenog krivičnog djela. Osim toga, iako uredno pozvan na ročište za glavnu raspravu i upoznat sa time da je predviđeno njegovo saslušanje u svojstvu parnične stranke, tuženi nije pristupio na to ročište, čime se odrekao tog svog procesnog prava da predoči dokaze u prilog svojim navodima. Sa druge strane, u krivičnom predmetu broj: 90 0 K 059605 21 Kps, pravosnažnom presudom od 16.12.2021.godine, je utvrđena krivična odgovornost tuženog zbog postupanja prema tužiteljima, pa kako ta presuda nije ukinuta niti izmijenjena, to sud ove navode tuženog nije ni mogao prihvatiti kao osnovane i dokazane.

Zbog svih ovih razloga sud i smatra da tuženi nije dokazao da nije odgovoran za nastalu štetu i da do štete nije došlo njegovom krivicom, nego da je, naprotiv, dokazano da je do štetnog događaja i prouzrokovanja štete na strani tužitelja došlo isključivo postupcima i krivicom tuženog.

Na taj način, po ocjeni suda, utvrđen je pravni osnov tužbenog zahtjeva tužitelja, odnosno njegova osnovanost u odnosu na tuženog.

Oblike i visinu nematerijalne štete koju su pretrpjeli tužitelji (član 155. ZOO a u vezi sa članom 200. ZOO) sud je utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja stalnih sudskih vještaka medicinske struke: prim Helać dr. Fikreta, specijaliste opšte hirurgije i Purić dr. Milana, specijaliste psihijatra, koje je sud prihvatio u cijelosti kao stručne, objektivne i sačinjene u skladu sa pravilima i vještinama struke i nauke, iz kojih proističe da je uslijed krivičnog djela kojeg je počinio tuženi M. B., tužiteljica M. R. pretrpjela povrede u vidu nagnječenja sa oguljotinom kože na lijevom laktu (straga) i oguljotinu na desnom laktu koje se povrede sve ukupno kvalifikuju kao lake tjelesne povrede, a tužitelj Mldb.1 je zadobio povrede u vidu oguljotine na lijevoj podlaktici i šaci, lijevoj strani prsišta i čelu, a što se sve ukupno karakteriše kao laka tjelesna povreda.

Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka medicinske struke prim. Helać dr. Fikreta, specijaliste opšte hirurgije, tužiteljica M. R. je, uslijed pretrpljenih povreda, trpjela fizičke bolove jakog intenziteta u trajanju od šest sati, nakon čega je trpjela bolove srednjeg intenziteta u trajanju od sedam dana i na kraju je trpjela bolove slabog intenziteta u trajanju od šest sedmica (42 dana). Uzimajući u obzir intenzitet trajanja fizičkih bolova, starosnu dob tužiteljice (radi se o licu starosti ... godina u vrijeme nastanka štetnog događaja) okolnosti povrjeđivanja i posmatrajući povrede tužiteljice M. R. u njihovoj ukupnosti, te uzimajući u obzir samo povrjeđivanje, vrstu i karakter povreda, vrijeme potrebno za sanaciju ozlijeđa, intenzitet kliničke slike, sud smatra da tužiteljici M. R., u skladu sa kriterijumima sudske

prakse važećim na dan presuđenja, na ime pretrpljenih fizičkih bolova pripada pravična novčana naknada u iznosu od 770,00 KM (70,00 KM+280,00 KM+420,00 KM), pa je sud tužiteljici M. R. i dosudio navedeni iznos.

Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka medicinske struke Purić dr. Milana, specijaliste psihijatra, tužiteljica M. R. je uslijed pretrpljenih povreda, trpjela strah srednjeg intenziteta u trajanju od sedam dana i strah slabog intenziteta u trajanju od četiri sedmice (28 dana). Uzimajući u obzir intenzitet trajanja straha, okolnosti povrjeđivanja i starosnu dob tužiteljice (radi se o licu starosti ... godina u vrijeme nastanka štetnog događaja), sud smatra da tužiteljici M. R., u skladu sa kriterijumima sudske prakse, važećim na dan presuđenja, na ime pretrpljenog straha pripada pravična novčana naknada u iznosu od 350,00 KM (210,00 KM+140,00 KM), pa je sud tužiteljici M. R. i dosudio navedeni iznos, dok je tužiteljicu sa viškom tužbenog zahtjeva po ovom osnovu, preko dosuđenog iznosa, odbio.

Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka medicinske struke prim. Helać dr. Fikreta, specijaliste opšte hirurgije, tužitelj Mldb.1 je, uslijed pretrpljenih povreda, trpio fizičke bolove jakog intenziteta u trajanju od osam sati, nakon čega je trpio bolove srednjeg intenziteta narednih deset dana i na kraju je pretrpio bolove slabog intenziteta u trajanju od šest sedmica (42 dana). Uzimajući u obzir intenzitet trajanja fizičkih bolova, okolnosti povrjeđivanja, vrstu i težinu pretrpljenih povreda i starosnu dob tužitelja (radi se o licu starosti ... u vrijeme nastanka štetnog događaja), sud smatra da tužitelju Mldb.1, u skladu sa kriterijumima sudske prakse, važećim na dan presuđenja, na ime pretrpljenih fizičkih bolova pripada pravična novčana naknada u iznosu od 890,00 KM (70,00 KM+400,00 KM+420,00 KM), pa je sud tužitelju Mldb.1 i dosudio navedeni iznos.

Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka medicinske struke Purić dr. Milana, specijaliste psihijatra, tužitelj Mldb.1 je kao posledicu povređivanja trpio strah jakog intenziteta u trajanju od dvanest časova, nakon čega je trpio strah srednjeg intenziteta u trajanju od deset dana, te je na kraju trpio strah slabog intenziteta u trajanju od šest sedmica (42 dana). Kod tužitelja je, uslijed pretrpljenih povreda, bila narušena psihička ravnoteža u trajanju od godinu dana. Uzimajući u obzir intenzitet trajanja straha, okolnosti povrjeđivanja i starosnu dob tužitelja (radi se o licu starosti ... u vrijeme nastanka štetnog događaja), sud smatra da tužitelju Mldb.1, u skladu sa kriterijumima sudske prakse, važećim na dan presuđenja, na ime pretrpljenog straha pripada pravična novčana naknada u iznosu od 570,00 KM (60,00 KM+300,00 KM+210,00 KM), pa je sud tužitelju Mldb.1 i dosudio navedeni iznos, dok je tužitelja sa viškom tužbenog zahtjeva po ovom osnovu, preko dosuđenog iznosa, odbio.

Sve vidove nematerijalne štete, zajedno sa iznosima novčane naknade, sud je tužiteljima dosudio na osnovu člana 200. stav (1) i stav (2) ZOO, a iz razloga koji su navedeni uz svaki od tih vidova nematerijalne štete, dok je tužitelje sa viškom tužbenog zahtjeva za naknadu nematerijalne štete, kao neosnovanim, odbio.

Kako se radi o dospjeloj a neisplaćenij novčanoj obavezi tuženog prema tužiteljima, to je sud, na osnovu člana 277. ZOO, a u vezi sa članom 3. stav (1) Zakona o visini stope zatezne kamate („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 2/02 i 25/08), tužiteljima uz dosuđeni iznos naknade nematerijalne štete, dosudio i zakonsku zateznu kamatu, počev od 21.11.2023.godine, kao dana presuđenja, pa do konačne isplate.

Zbog svih ovih razloga, sud je, na osnovu člana 300. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 21/18 i 06/21), a u vezi sa članom 155, članom 189, članom 195 stav (1) i članom 200. stav (1) i stav (2) ZOO i odlučio kao u izreci ove presude.

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka tužiteljima donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH, Advokatske tarife RS iz 2005.godine, uspjeha tužitelja u ovoj parnici troškovnika kojeg je saopštio zamjenik punomoćnika tužitelja i i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na tužbu, u iznosu od 200,00 KM, sudske takse na presudu u iznosu od 100,00 KM, sastava tužbe, zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 468,00 KM, pristupa punomoćnika tužitelja na tri ročišta (10.10.2022.godine, 23.10.2023.godine i 21.11.2023.godine), zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 1.404,00 KM, odsustva iz kancelarije (3 sata), zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 210,60 KM i vještačenja od strane dva vještaka medicinske struke, u iznosu od 500,00 KM, odnosno ukupno 2.882,60 KM. Kako su tužitelji u ovoj pravnoj stvari uspjeli sa 45,58 % (precizirani tužbeni zahtjev tužitelja je glasio na iznos od 5.660,00 KM, a tužiteljima je dosuđen iznos od 2.580,00 KM), to tužiteljima, kada su u pitanju troškovi: sudskih taksi, sastava tužbe i pristupa punomoćnika tužitelja na ročišta, pripada iznos od 45,58 % naknade troškova parničnog postupka, odnosno iznos od 1.085,99 KM. Stoga je sud i odredio da ukupni parnični troškovi, čija naknada pripada tužiteljima, iznose 1.585,99 KM, a što obuhvata: troškove vještačenja od strane dva stalna sudska vještaka medicinske struke u iznosu od 500,00 KM i troškove postupka koji su dosuđeni srazmjerno uspjehu tužitelja u ovoj parnici u iznosu od 1.085,99 KM, te je obavezao tuženog da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu (1.585,99 KM).

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka tuženom donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta i Advokatske tarife RS iz 2005.godine, koja je u upotrebi pred ovim sudom i uspjeha tuženog u ovoj parnici i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na odgovor na tužbu, u iznosu od 100,00 KM, sastava odgovora na tužbu, zajedno sa paušalom (25%), u iznosu od 400,00 KM, pristupa punomoćnika tuženog na tri ročišta (10.10.2022.godine, 23.10.2023.godine i 21.11.2023.godine), u iznosu od 960,00 KM i odsustva iz kancelarije (3 sata), u iznosu od 180,00 KM, odnosno ukupno 1.640,00 KM. Kako je tuženi u ovoj pravnoj stvari uspio sa 54,42 % (precizirani tužbeni zahtjev tužitelja je glasio na iznos od 5.660,00 KM, a tužiteljima je dosuđen iznos od 2.580,00 KM), to tuženom pripada iznos od 54,42 % naknade troškova parničnog postupka, odnosno iznos od 892,49 KM, pa je sud i obavezao tužitelje da tuženom nadoknade troškove parničnog postupka u tom iznosu.

Kako su tužitelji u ovoj parnici djelimično uspjeli (sa 45,58 %), to je sud primjenom pravila procesnog prebijanja parničnih troškova, dosuđene novčane iznose naknade troškova parničnog postupka tužiteljima i tuženom prebio, pa kako su tužitelji stranka u čiju korist postoji pozitivna razlika, to stiču pravo da im tuženi nadoknadi tu razliku troškova parničnog postupka. Obzirom da je tužiteljima dosuđena naknada troškova parničnog postupka u iznosu od 1.585,99 KM, a tuženom u iznosu od 892,49 KM, to se prebijanjem ovih troškova dobija iznos od 693,50 KM, pa je sud i obavezao tuženog da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu (693,50 KM).

S U D I J A

SELIM KARAMEHIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.